

administrative decisions, the initial information on risks (occurrence, classification and influence on enterprise structures) on the basis of use of technologies of distribution and processing of the initial information; 2) systems with artificial intelligence elements (the problem and focused imitating systems) which allow on the basis of the available information and their computer processing to offer a variant or variants of decisions on neutralisation of risks or work of the enterprise in the conditions of risks [5].

Thus, use of a technique of administrative actions according to risks allows to define a parity between expenses and results and on the basis of it to estimate level of security of enterprise structure from risks taking into account costs. Actions should have complex character and be carried out with use of model of target financing. It assumes detailed elaboration of expenses and analysis carrying out, especially on the block «definition of the reasons of default or underfulfilment of tasks in view». The technique of administrative actions according to risks can be claimed not only within the limits of management of risks, but also at the organisation of management of all system of information of enterprise structure taking into account its specificity.

Sources and literature

1. Caron F., Fumagalli M., Rigamonti A. Engineering and contracting projects: A value at risk based approach to portfolio balancing. *Intern. Journal of Project Management*. 2007. № 25. P. 569–578.
2. Eliseeva M., Malovik C. Sensitivity Assessment in Risk Management. *Scientific Israel – Technological Advantages*. 2015. Vol. 17. № 3–4. P. 142–148.
3. Miroshnichenko A. Forecasting aspects of resourceability of dangerous industrial objects. *Asian Journal of Scientific and Educational Research. Seoul National University Press*. 2015. Vol. II. № 1 (17). January–June. P. 819–828.
4. Targino R. S., Peters G. W., Shevchenko P. V. Sequential Monte Carlo Samplers for capital allocation under copula-dependent risk models. *Insurance: Mathematics and Economics*. 2015. Vol. 61. P. 206–226.
5. Yaluner E. V., Moisenko A. S. Entrepreneurial talent as a factor of small business development. *Components of Scientific and Technological Progress*. 2016. № 3 (29). P. 27–29.

Малько О. – студент

Науковий керівник: викл. Ю. Минич
Лозівська філія Харківського
державного автомобільно-дорожнього
коледжу, м. Лозова, Україна

Забезпечення фінансової безпеки підприємства

У сучасних умовах процес успішного економічного розвитку і функціонування підприємства багато в чому залежить від міри забезпечення їх економічної безпеки. Необхідність постійного дотримання її зумовлюється для кожного суб'єкта господарювання завданням забезпечення функціонування, стабільності та досягнення головних цілей своєї діяльності. В економічній науці підходів дослідження безпеки можна виділити 2 групи:

1. Спеціалізований підхід, який передбачає аналіз окремих сторін безпеки суб'єктів або окремих видів безпеки від інших, наприклад, екологічна безпека, безпека праці, спрощене тлумачення безпеки, її розгляд в якомусь одному аспекті.

2. Розширеного трактування, за якою економічна безпека розглядається, як діяльність певних соціальних суб'єктів, як сфера відносин, що виникають між ними, і сфера, в якій розвивається і функціонує індивідуальна та суспільна свідомість, а ще як предмет теоретичного пізнання і як об'єкт аналізу з позицій моралі, політики, права.

У звичайному вигляді безпека має декілька рівнів:

- 1) міжнародна (регіональна, глобальна);
- 2) національна (регіону, держави, галузі);
- 3) приватна (господарства, підприємства, особистості).

Серед усіх компонентів національної безпеки саме її економічній складовій належить визначне місце тому що вона є системним поняттям та складається із взаємообумовлених залежностей: економічної безпеки держави, регіону, суспільства(населення), галузі, особи, підприємства [1].

Вихідним поняттям фінансової безпеки є поняття економічної безпеки. Економічна безпека – якісна характеристика економічної системи, що визначає її здатність підтримувати нормальні умови працездатності системи, розвиток у рамках цілей, поставлених перед системою, а у випадках виникнення різних загроз (внутрішніх та зовнішніх) система, яка здатна протистояти їм та відновлювати свою працездатність. Економічна безпека структури характеризується як стан корпоративних ресурсів (ресурсів капіталу, інформації, персоналу, прав, технологій, техніки, устаткування) і підприємницьких можливостей, за яких гарантується найбільш ефективно їх використання для стабільного функціонування та динамічного розвитку при запобіганні негативним зовнішнім та внутрішнім впливам. Інакше, економічна безпека – комплекс заходів, що сприяє покращенню фінансової стійкості суб'єктів господарювання в умовах ринкової економіки та захисту їх комерційних інтересів від негативного впливу ринкових процесів або стан, за якого забезпечується економічний розвиток та стабільність діяльності суб'єкта господарювання, гарантований захист його фінансових та матеріальних ресурсів, здатність адекватно і без суттєвих втрат реагувати на зміни зовнішньої та внутрішньої ситуації. Таким чином, поняття фінансової безпеки та економічної безпеки часто співвідносяться як часткове та загальне. Фінансову безпеку також вважають пов'язаною із фінансовим ризиком. Як система фінансова безпека включає в себе такі підсистеми:

- пріоритетних фінансових інтересів (поточного і стратегічного характерів);
- ідентифікованих зовнішніх та внутрішніх загроз;
- фінансових пропорцій розвитку суб'єкта господарювання, до того ж вона є динамічною та відносною.

На макрорівні, фінансова безпека являє собою складову економічної безпеки держави, що характеризується наявністю необхідних грошових, золотовалютних активів; ступенем захищеності фінансових інтересів на усіх рівнях фінансових відносин між суб'єктами, наявністю імунітету до негативного впливу зовнішніх та внутрішніх факторів; стійкістю функціонування фінансової, грошово-кредитної, валютної, банківської бюджетної, податкової, інвестиційної системи; збалансованістю фінансів, достатньою ліквідністю активів; збалансованістю механізмів регулювання і саморегулювання та забезпечення ефективного функціонування економіки в цілому.

Фінансовою безпекою також вважають стан захищеності життєво важливих інтересів суспільства, особи та держави від внутрішніх та зовнішніх загроз у фінансовій сфері. Виокремлюють фінансову безпеку галузі, під якою розуміють систему фінансового захисту життєво необхідних інтересів галузі за рахунок зниження рівня загроз ефективному господарюванню суб'єктів в умовах ризику та відтворювально-необхідного рівня фінансового забезпечення, яка досягається шляхом впливу фінансових інструментів та важелів на удосконалення економічних відносин у межах дії механізму для забезпечення сталого розвитку галузі [2].

Цільове призначення фінансової безпеки часто виокремлюють як окрему складову в межах існуючих визначень. З одного боку, фінансова безпека сприймається як здатність (що прямо пов'язує дане поняття із функціонуванням, діяльністю), з іншого боку, вона сприймається як стан (з огляду на фінансовий характер поняття має фінансовий стан) суб'єкта підприємництва.

Джерела та література

1. Мартюшева Л. С., Петровська Т. Е., Трихліб Н. І. Фінансова безпека підприємства: наук.-техн. зб. Київ: Либідь, 2006. 235 с.
2. Поддєрьогін А. М. Фінанси підприємств: підручник. Київ: КНЕУ, 2006. 369 с.